

Grundok nélkül

A terézvárosi VB-titkár és a sport

Az egyik végét: ósdi bérházak, zaj, zsúfoltság és a szitáló koromtól szinte ragadó levegő. A másik: őspark szélén sétány, csend újrezenzánsz stílusú paloták, tiszta légmozgás. Íme, a kétarcú Terézváros. Valamikor majorok, présházak, fogadók sorakoztak errefele, itt — a Nagykörút helyén folydogáló Duna-ág és az egykori Városerdő között — terültek el a fanyar bort adó pesti szőlők. A törökdúlás után Pest, Buda és Óbuda lakossága együtt alig érte el a tizenkét ezret, a három város egyesülési centenáriumának évében Terézváros Budapest legsűrűbben lakott kerülete. Pontosan 2,7 négyzetkilométernyi helyet foglal el, de az állandó lakosság jelenleg 88 816; plusz 16 000 albérlő. Egy négyzetkilométerre tehát csaknem negyvenezren jutnak. Mindez azonban kissé játék a számokkal. Dr. Balogh József, a kerületi tanács VB-titkára ugyanis azt is hozzáteszi:

— Tovább fokozza a zsúfoltságot, hogy kétszázvalahány munkahelyen 60 000 ember dolgozik, de 85 százaléku bejáró, a kerületen átáramló napi forgalmat pedig szinte mérni sem lehet.

A kerület jelenéről, s az itt élők testneveléséről és sportjáról beszélgetünk. A titkár 47 éves, élénk beszédű, fekete férfi. Már 29 éve tanácsstag. Pucz József, a kerületi sportfelügyelőség vezetője állítja róla, hogy él-hal a sportért. Amikor ezt megemlíttem, cáfolja.

— Csak élek érte... Valamikor röplabdáztam és fociztam, egy ideig vívtam is. Nyolc évig labdarúgó játékvezető voltam, néhány évig a Petőfi SE elnöke, s ugyancsak néhány évig a helyi középiskolai sportbizottság vezetője.

Nem mondja, de kétszáz másoktól megtudom, hogy eredményes tevékenységéért megkapta a Testnevelés és Sport Erdemes és Kiváló Dolgozója címet is. Érdekes, egyszerre vonzó és nyugtalanító egyéniség. Tényeket, adatokat sorol, aztán egyszerre az előbbieket ellenkezőjéről győzi meg.

— Az utolsó években alig néhány ház épült a kerületben, a lakosság is koros, sok a nyugdíjas, de mások a gondjaink, mint mondjuk a külső kerületi vezetőknek. Út, víz, csatornázás, világítás? Nálunk már rég nem probléma. A kommunális beruházások másra kellenek. Rendelőintézetre spórolunk, s 7 millió forintért egy új óvodát építünk, mert az idén például 150 gyereket nem tudtunk elhelyezni.

— A költségvetési gazdálkodás helyi előnyei a sport vonatkozásában is érvényesülnek?

— Hogy a sport régi nimbuszát és az egészséges életmód feltételeit megteremtjük, ezért áldozatokat kell hozni. Mi ezt vállaljuk. A sport édes gyerekkünk, ezért minden erkölcsi és anyagi támogatást biztosítunk.

— A városligeti új sportbázis kialakításában a főváros

vezetői Terézvárosnak is jelentős szerepet szánunk...

A közbevetésre elmosolyodik.

— Bármibe kerül, állunk elébe. Ez nem öncélúság, az egész lakosság, különösen a fiatalok érdekeit szolgálja. Átalakítási, fűtési és vízellátási problémák megoldása után úttörőbajnokságtól egyéni testedzésig, középiskolások testnevelési órájától kerületi tömegsport-rendezvényekig sok mindent megold majd a városligeti centrum. De nem mindent old meg.

— Például?

— A kerület három felsőfokú, kilenc középfokú és 11 általános iskolájában 16 000 diák tanul. A megfelelő testmozgás viszont nincs kellően biztosítva. Öt középfokú iskolában még állandó tornaterem sincsen. S ez nem rajtunk múlott. A régi iskolatelepítés, tatarozás, teremhiány játszik közre. Ha más nem, szükség torna termet vagy sportudvart építettünk, a Bajza utcai iskolában 25 méteres, 1,30 méter vízmélységű uszodát alakítottunk ki, már csak a vízcsérelő berendezés beépítése van hátra. S építenénk mi kispályát, sőt, nagy labdarúgópályát is, de — nincs hol.

— Szabad grund egyáltalán nem található?

— De, egyetlenegy van, a Hunyadi téren. Ezenkívül 23 telek nincs véglegesen beépítve, de ezeken raktár, felvonulási épület vagy autóparkoló van, s még elég játszóteret sem tudtunk kialakítani. A zöldterületi és a sportolási igények viszont nőnek, ezért a városligeti beruházások mellett Angyalföldön vagy Újpesten szeretnénk valamilyen szabad, sportlétesítmény létrehozására alkalmas területhez jutni.

— A sportfelügyelőséggel milyen a tanács viszonya?

— Messzemenően jó. Nem a sportirányítás átszervezése, hanem sok-sok év óta. De változás azért tapasztalható. Rugalmasabb a sportvezetés, államigazgatási szervként, egyszemélyi felelősséggel gyorsabb és hathatósabb minden döntés. A kezdet kezdetén a fűtéstől a pecsétkészítésig és a helyiségigényig mindent tisztáztunk, s míg évekig a szinttartás volt jellemző, most a fejlesztés szabja meg az irányt.

— Mit értsünk ez alatt?

— Kissé eltöpreng, talán éppen memorizál, de hiteles választ ad.

— Nemcsak régen volt errefele sok szülő — most is sok a „szülőlé”. Sok a szórakozóhely és a kocsmá, sok volt az odajáró fiatal is. Észrevettük. S életről, sportról, más lehetőségekről kezdtünk velük beszélgetni, utcák-terek bajnokságát szerveztünk, mindent megragadtunk a változtatás érdekében. Azt hiszem, nem hiába. A kerületben 47 sportegyesület (ebből 9 iskolai) és 220 sportcsoporthat működik. Sakk- és asztaliteniszversenyek egész évben zajlanak, öt helyen háziasszonyok és dolgozó nők tornája folyik, sőt, egy helyen már férfitoránát is szerveztek.

— Melyek a legnépszerűbb sportágak?

— A kerület lehetőségeinek legjobban megfelelők, így az asztaliteniszt, a sakkot, a természetjárást, a tekkét, a városligeti csarnok átalakítása után a kosárlabdát kiemelten segítjük, de a labdarúgás és az atlétika fejlesztésére is gondolunk. Minden téren szeretnénk változást elérni. Nyolc sportegyesület vezetését meg kell erősíteni, az iskolák sportlehetőségeit és sportéletét pedig javítani kell, helyi úttörő és középiskolai versenyek, osztályok és iskolák közötti sporttalálkozók rendszerre van szükség. Többek között! Mindezt azonban tenni akarunk és teszünk...

Nyílik az ajtó, a titkárnő lép be:

— Füredi elvtárs (a tanácselnök) várja Balogh elvtársat, hogy megbeszéljék a városligeti sportfejlesztési terveket.

Talán nem is olyan kétarcú Terézváros!

Z. Vincze György